



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Jiří Kašpar**, IČO 65959868
se sídlem Palackého náměstí 104, Strakonice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Brno, Masarykova 427/31,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2022, č. j. 24003/22/5000-10611-712244,

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou doručenu Krajskému soudu v Brně dne 5. 8. 2022, která byla usnesením tohoto soudu ze dne 31. 8. 2022 postoupenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) jako soudu místně příslušnému, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2022, č. j. 24003/22/5000-10611-712244 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správce daně“) ze dne 7. 7. 2021, č.j. 111857/21/4300-13823-703291. Tímto dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena dílčí daň z technických her podle pomůcek, a to v souvislosti s provozováním hazardní hry bez platného povolení za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2017 ve výši 3 220 Kč a současně bylo žalobci stanoveno penále v částce 644 Kč.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Namítá, že nikdy technické hry neprovozoval, nemohl se tak stát poplatníkem daně z hazardních her a nevznikla mu tudíž ani povinnost podat daňové přiznání k této dani. Jako fyzická osoba pronajal nebytové prostory, k nimž měl užívací vztah, společností ARTEX Co. s. r. o. a DP&K-CZQ s. r. o. Jedná se o oddělené nebytové prostory, kde byla provozována naprosto rozdílná činnost. Kromě uvedeného přenechání těchto prostor k užívání se žalobce na provozu her nijak aktivně nepodílel a nevytvářel podmínky k provozu této činnosti. Do činnosti spol. DP&K-CZQ s. r. o. žalobce nijak nezasahoval a její činnost neovlivňoval, vycházel z toho, že činnost této společnosti je zcela legální. Ve vztahu k činnosti spol. ARTEX Co. s. r. o. žalobce uvedl, že tato byla z jeho strany nanejvýš tolerována a nelze tak učinit závěr, že by provozoval hazardní hry. Rozhodnutí se tak mělo vztahovat pouze vůči této společnosti či jejím zaměstnancům. Ve vztahu k žalobci však nelze dovést, že by vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna, žalobce pouze přenechal prostory k jejich užívání a provozování. Provoz technického zařízení v přenechaných prostorách tedy nebyl závislý na jednání žalobce.
3. Ve vztahu k činnosti uvedených společností žalobce uvádí, že dle jeho názoru tyto neprovozovaly technické hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, toto dle žalobce plyne i ze znaleckých posudků, které byly v řízení předloženy. Generátor náhodných čísel v případě činnosti provozovaných spol. DP&K-CZQ s. r. o. nebyl dle žalobce prokázán.
4. V souvislosti s otázkou nájemného, pak žalobce cituje § 2 217 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a uvádí, že nájem je úplatný, ale výše nájemného nemusí být stanovena pevnou částkou, ujednání nájemného může být pružné a automaticky se měnit.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření stručně shrnul dosavadní průběh řízení. Dále konstatoval, že zařízení provozovaná spol. DP&K-CZQ s. r. o., která byla umístěna do provozovny žalobce, jsou technická zařízení splňující definiční znaky hazardní hry. V této souvislosti žalovaný opakovaně odkázal např. na závěry krajského soudu v rozhodnutí ze dne 27. 1. 2021, č.j. 61 A 15/2019-85, kde zdejší soud výslovně konstatoval, že vědomostní a dovednostní soutěže Diamond Level a I-Stars, provozované spol. DP&K-CZQ s. r. o., obsahují prvek náhody, který hráč nemůže ovlivnit, a naplňují znaky hazardní hry. Společnost DP&K-CZQ s. r. o. přitom nebyla držitelem patřičného povolení k provozu tohoto zařízení, což si žalobce mohl ověřit z veřejně přístupného portálu Ministerstva financí ČR, které vede seznam legálních

provozovatelů. Dotčená zařízení tak byla uvedenou společností provozována nelegálně a v takovém případě je poplatníkem daně z hazardní hry každý, kdo se na jejím provozu podílí, a to na rozdíl od legálního provozu hazardních her, kdy je poplatníkem vždy pouze daňový subjekt, který je držitelem povolení k provozu hazardní hry. Žalobce v projednávané věci poskytoval prostor pro předmětné technické zařízení, čímž umožnil jeho zpřístupnění veřejnosti. Na jeho příjmech se přitom projeví též příjmy plynoucí přímo z provozu dotčených technických zařízení, když nájemné za pronájem prostor, kde se technická zařízení nacházela, činilo dle nájemní smlouvy 35 % z celkového výnosu ze všech zařízení. Již tedy skutečnost, že žalobce poskytoval prostor pro uvedené technické zařízení a na jeho příjmech se přímo projevil zisk spojený s provozováním hazardní hry, naplňuje znaky provozování hazardní hry dle § 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) a žalobce tak byl povinen z těchto příjmů přiznat a odvést daň.

6. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci krajský soud rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
8. Žaloba není důvodná.
9. Předmětem sporu je v projednávané věci otázka, zda žalobce ve zdaňovacím období 2. čtvrtletí roku 2017 byl poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu § 1 písm. a) zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z hazardních her“). Podle tohoto ustanovení platí, že poplatníkem daně z hazardních her je držitel základního povolení podle zákona upravujícího hazardní hry nebo ten, kdo provozuje hazardní hru, k jejímuž provozování je takového povolení potřeba.
10. Krajský soud v první řadě přistoupil k vypořádání otázky, zda technická zařízení nájemce žalobce - spol. DP&K-CZQ s. r. o., provozovaná v nebytových prostorech v jeho vlastnictví, představují hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Podle tohoto ustanovení se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. K naplnění definice hazardní hry tak musí být splněny kumulativně dvě podmínky, a to absence záruky návratnosti vynaložených finančních prostředků a přítomnost prvku náhody.
11. Z předložené spisové dokumentace krajský soud zjistil, že spol. DP&K-CZQ s. r. o. provozovala v prostorech žalobce v rozhodném období technická zařízení typu I-Stars a Diamond Level.
12. Charakterem výše označených technických zařízení typu I-Stars a Diamond Level se krajský soud zabýval již v rozhodnutí ze dne 27. 1. 2021, č.j. 61 A 15/2019-85, na který v napadeném rozhodnutí přílehavě odkázal též žalovaný (nájemcem prostor ve vlastnictví žalobkyně, sloužících k provozu technických zařízení v uvedené věci, byla rovněž spol. DP&K-CZQ s. r. o. – pozn. krajského soudu). Krajský soud v této otázce vycházel ze znaleckých posudků ze dne 21. 2. 2018 a ze dne 22. 2. 2018 (tyto znalecké posudky jsou součástí spisové dokumentace i v nyní projednávané věci – viz úřední záznam č.j. 10053/22/5000-10611-712244 a CD nosiče – pozn. krajského soudu), předložených v uvedené věci žalovaným, z nichž se výslovně podává, že řešená technická zařízení obsahují **z pohledu hráče** prvek náhody a absentuje záruka návratnosti, jedná se tedy o zařízení pro hazardní hry. (důraz doplněn)

13. Krajský soud v nynější věci, v níž figurují typově totožná technická zařízení, nemá důvod se od závěrů vyslovených zdejším soudem ve shora uvedené věci, jakkoli odchylovat. Žalobce přitom v žalobě nepřednáší žádnou argumentaci, která by uvedené závěry jakkoli zpochybňovala. Pokud je žalobou v této souvislosti odkazováno na znalecké posudky č. 01/2018/ČR a č. 02/2018/ČR vyhotovené Ústavem soudního inženýrství Žilinské univerzity v Žilině, které žalobce předložil v průběhu daňového řízení, pak tyto popisují pouze vlastnosti softwaru technických zařízení, nikoli však prvek náhody a neznámých okolností z pohledu účastníka hry. Právě posouzení prvku náhody z pohledu účastníka hry je přitom pro posouzení naplnění definice hazardní hry ve smyslu shora citovaného § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách zásadní, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32.
14. Krajský soud má na základě shora uvedeného za prokázané, že technická zařízení I-Stars a Diamond Level provozovaná spol. DP&K-CZQ s. r. o. v prostorech ve vlastnictví žalobce, jsou zařízeními pro hazardní hry.
15. Krajský soud se dále zabýval tím, zda se žalobce v rozhodném období podílel na provozování výše uvedených technických zařízení a stal se tak poplatníkem hazardní daně ve smyslu shora citovaného § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že poplatníky lze rozdělit do dvou kategorií, a to kategorie poplatníků, kteří disponují povolením k provozu hazardní hry, zde je poplatníkem pouze držitel povolení, a dále kategorie poplatníků, kteří tímto povolením nedisponují, zde jsou poplatníky všichni, kdo provozují hazardní hru, avšak tímto povolením nedisponují.
16. Nespornou skutečností v projednávané věci je absence povolení k provozu hazardní hry společností DP&K-CZQ s. r. o.
17. V projednávané věci je dále nesporné, že žalobce v rozhodném období pronajímal nebytové prostory v jeho vlastnictví sloužící k podnikání společnosti DP&K-CZQ s. r. o., přičemž z obsahu nájemních smluv vyplývá, že za tento pronájem bylo ujednáno měsíční nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu. Tyto výnosy pak byly nájemní smlouvou vyspecifikovány jako výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení pro zobrazování databázových aplikací, jež jsou předmětem smlouvy.
18. Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č.j. 1 As 207/2018-32 (publ. pod č. 3855/2019 Sb. NSS), subjektem, který vykonává služby související se zajištěním provozu technických zařízení pro hazardní hry (tehdy pod souhrnným názvem loterie – pozn. krajského soudu), je i subjekt, který pronajímá prostory pro provoz těchto zařízení, takový subjekt je na základě nájemní smlouvy stanovující nájemné jako procento z výnosu zařízení, totiž veden přímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení.
19. Z uvedeného pro projednávanou věc vyplývá, že i žalobce byl provozovatelem hazardní hry na technických zařízeních typu I-Stars a Diamond Level ve vlastnictví společnosti DP&K-CZQ s. r. o., neboť pro jejich provoz uvedené společnosti pronajímal prostory ve svém vlastnictví a současně participoval na zisku generovaném z tohoto provozu v rámci ujednaného nájemného. Není tudíž pravdou, že by provoz uvedených technických zařízení nebyl závislý na jednání žalobce. Naopak bez žalobcova aktivního jednání - pronájem a tedy zpřístupnění prostor pro provoz technických zařízení, zpřístupnění těchto prostor pro veřejnost, poskytnutí elektrické energie či poskytnutí internetového připojení - by nebylo fungování těchto technických zařízení v daném případě vůbec možné. Krajský soud v této souvislosti s ohledem na obsah žaloby doplňuje, že předmětem tohoto řízení je daňová povinnost žalobce, nikoli spol. ARTEX Co. s.r.o. (které žalobce některé své prostory taktéž pronajal) či spol. DP&K-CZQ s. r. o.

20. Je přitom nerozhodné, že žalobce o absenci povolení k provozu hazardní hry spol. DP&K-CZQ s. r. o. nevěděl, neboť povinnost přiznat a uhradit daň z hazardní hry provozovatelem dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her není vázána na jeho vědomost stran držení povolení k provozu této hry. V opačném případě by totiž došlo k daňovému zvýhodnění osob provozujících hazardní hry bez platného povolení. Totožný přístup lze nalézt např. i v případě přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, který vychází z objektivní odpovědnosti za přestupek provozovatele, který provozuje hazardní hry bez povolení (zavinění se tudíž u provozovatele nezkoumá). Jak navíc správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření, žalobce měl možnost si tuto skutečnost jednoduchým způsobem ověřit na webových stránkách Ministerstva financí ČR, které vede seznam legálních provozovatelů hazardních her.

V. Závěr a náklady řízení

21. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 28. listopadu 2022

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu